

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 950/2022

22.09.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милице Спасојевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 480/21 од 25.11.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 63/22 од 18.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Спасојевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 480/21 од 25.11.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 63/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 480/21 од 25.11.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка одређене у изреци, а оштећено предузеће ЕПС „Дистрибуција“ Београд, Огранак Електродистрибуције Крагујевац је упућено да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 63/22 од 18.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 480/21 од 25.11.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Милица Спасојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у

целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милица Спасојевић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим да из садржаја захтева произилази да исти подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама окривљеног нема законских обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које је оглашен кривим.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ чини лице које туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, одузео туђу покретну ствар у намери да себи прибави противправну имовинску корист и то на тај начин што је ангажовао НН стручно лице да на бандеру у суседном дворишту, на електродистрибутивну мрежу директно прикључи проводник до трофазног шукоа који се налази у његовом дворишту и на тај начин без мерења користио електричну енергију за потребе свог домаћинства, чиме је себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 138.701,63 динара и оштећеном ЕПС „Дистрибуција“ Београд, Огранак Електродистрибуција у Крагујевцу нанео штету у истом износу.

По налажењу Врховног касационог суда, у овако описаним радњама окривљеног АА, стичу се субјективна и објективна обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном

поступку не могу заснивати. У том смислу, као незаконите доказе бранилац означава фотографије каблова које су сачинили радници оштећеног предузећа, које по његовом мишљењу, нису прибављене на законит начин јер су сачињене од стране пристрасних лица која су самоиницијативно вршила контролу и при томе наведене каблове фотографисала без присуства сведока.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни 2, у ставу другом образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП. Према томе, и Врховни касациони суд налази да неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, посебно имајући у виду да су фотографије чију законитост бранилац оспорава саставни део документације о неовлашћеном коришћењу електричне енергије које је оштећено предузеће доставило јавном тужиоцу.

Бранилац окривљеног у преосталим наводима захтева износи сопствену оцену доказа која је супротна оцени доказа, чињеничним утврђењима и закључцима нижестепених судова, указујући тако на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, коју Врховни касациони суд није разматрао обзиром да не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милице Спасојевић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић